

Tagok:

Bárczi Zsófia,
Hrbáček Noszek Magdaléna,
Kalácska József,
Klemen Terézia,
Krippel Éva,
Novák Monika,
Pázmány Annamária,
Pintes Gábor,
Szokol Dezső

Nyomdai előkészítés:
Rácz Éva

Webadminisztrátor:
Decsi Zoltán

Kiadja:

a Lilium Aurum Könyvkiadó
és a Katedra Alapítvány

Felélős kiadó:
Hodossy Gyula

Elérhetőség:

Lilium Aurum, s.r.o.
Galantská cesta 658/2F,
929 01 Dunajská Streda
Tel.: 00421 903 724 781
E-mail: katedra@katedra.sk
Honlap: www.katedra.sk

KATEDRA

mesanék
ročník XXIX., 2. číslo, október 2021

Vydavateľ:

Lilium Aurum, s.r.o.
Galantská cesta 658/2F
929 01 Dunajská Streda
IČO: 17642183
Nadácia Katedra
Galantská cesta 658/2F
929 01 Dunajská Streda
IČO: 35591609
ISSN 2729-9066 ■ EV: 611/08
Náklad: 2500 ks

REDAKCIJA / SZERKESZTŐSÉGÜNK:

Lilium Aurum, s.r.o.
Galantská cesta 658/2F
929 01 Dunajská Streda
Tel.: 00421 (0)903 724 781

Honlap: <http://www.katedra.sk>
E-mail: katedra@katedra.sk
katedra.szerkesztoseg@gmail.com

Minden jog fenntartva.
Kéziratokat nem örzünk meg
és nem küldünk vissza.

N. JUHÁSZ TAMÁS

KEDVENC VÁROSOM

Aki ismer, az tudhatja, hogy sosem voltam az az utazgatós/kirándulós típus, ha lehetett, inkább egy szoba és könyv/film kombinációját választottam. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy az évek során ne fordultam volna meg jó pár városban és ne lenne meg a kedvencem. Van egypár. Mondhatnám Velencét, Sopront, Komáromot és még több más helyszínt is. Azonban van egy kiemelt „kedvencem“, amely egész hangulatában mindig is közel fog állni a szívemhez. Ez a város Párkány. Ez talán pont annak köszönhető, hogy életem jelentős részét ott töltöttem – ő, azok a diákévek, ahogy mondani szokták. Ez nyilván hatással van az emberre: legyen akár boldog, felelőtlen vagy akár szomorú időszak is az ember életében. Talán az idő a kulcsa annak, hogy egy hely mennyire tud „hozzánóni” az emberhez.

Párkány természetesen történelmileg sem elhanyagolható helyszín. Lehetne mesélni a török háborúk alatt betöltött szerepéről, vagy a második világháború alatt itt és a környéken zajló események sokaságáról is. Tekintve, hogy a történelem mindig is érdekelt, ez is egy szempont, ami miatt szeretem azt a várost. Párkány kicsit olyan település, amely mintha újjáépülve kiugrott volna a múltjából. Kicsit mindig változóként. Egyesek mondhatnák, hogy sajnos a történelmi jellegét mára szinte teljesen elveszítette. Baj volna? Lehet. Lehet, hogy nem. Az érzet viszont mindenképpen valahogy megbújik az utcák köve alatt. A történelem persze zajlik. Még nagyon is jól emlékszem arra az időszakra, amikor komppal lehetett csak átkelni a Dunán Esztergomba. A híd két csonka „karja” nyúlt egymás felé a folyó felett, közepütt néhány pillér emelkedett ki a vízből. Ungancsak emlékeztetes időszak volt látni, ahogy megkezdődtek az építkezések, és a Mária Valé-

ria híd ismét teljes lett. Aztán már nyugodtan, sétálva – igaz, akkor még útlevéllal, de át lehetett kelni. Aztán már csak személyi kellett, már amikor.

Vagy beszélhetnék a Vadas termálfürdőről, de úgy vélem, hogy ezt nem kell részletesebben bemutatni. Vagy megemlíthetném a híres Simon–Júda napi vásárt. Amiről pedig mindenki tudja, hogy igencsak „túlárzott” multság. Igaz, melyik vásár nem az. Vagy megemlíthetném a kedvenc sörözőmet (Green Pub), ahol számtalan órát töltöttünk/töltöttem el, és mind a mai napig visszajárok, ha adódik rá lehetőség.

Párkányt azonban a kis utcák teszik igazán élvezetessé a szememben. Olyan hangulatuk van, ami nagyon kevés más városéhoz hasonlítható. Ha valaki csak úgy nekiindul, tényleges cél nélkül és csakis a sétának és a látványnak adja önmagát, akkor igen érdekes helyszínekre bukkanhat. Mondhatnám, hogy egy-egy helyszínnek megvan a maga kis története. Ilyen szempontból a város olyan, mint egy folyamatosan íródo novelláskötet. Ahány helyszín, annyi apró kis személyes történet.

Bóklászásunk közepette persze nem szabad elfeledkezni a Duna-partról sem. A látvány mindenképpen magáért beszél. És itt nem csupán a Duna túloldalán fölénk tornyosuló bazilika látványáról van szó. Mert bizony innét, a párkányi oldalról a legszebb a rálátás erre a pompázatos építményre. Ahogy szokták mondani: a párkányiak pedig tudják, hogy az igazi látványossága a városnak az esztergomi bazilika. A viccet félretéve, ha az embernek van egy kis ideje leülni a partra vagy akárcsak a töltesen sétálni egy jót, igazi relaxációt tud biztosítani ez a környék. Ezért szeretem ezt a várost. Mindegyik „találkozásunk” olyan, mintha egy kicsit hazatérnék.

Kiadványunkat támogatta a Szlovák
Köztársaság Kisebbségi Kulturális
Alapja.

Realizované s finančnou podporou
Fondu na podporu kultúry
národnostných menšín.